

pati se i kao prijedni radnik. Mi zavlašteno napredujemo. Bez spriječaja, prirodno, postepeno stupamo k poboljšanju i optimističkom napredku naših običaja i dobrih običaja od starine. U malo vremena Crnogorac proputira se, stiče i polja i gradova, podiže oporu prirodu, prosvjetljuje planine, premosti rijeku — Krstom nad Kotorom, Njokom (predgorjem tvrdom Donkova), Granicom, Rijekom stranim, Crvenom-Lavom, Garcem i tvrdom Stubičom lako digne kočije širokim i dobrih putom. — Naš putnik, napli križaja, naša trgovina nam mirno malo pomaže kao u sred dana. Naše more, naše Srpsko more preko visokog Sutormana posao je o naplijem bogatijem, Jevrejom, dila-rijem kolektivnim putom kroz naplijedno carobnu prirodu.

Када ми све то помислих, Ја сам радостан, Моји дични Црногорци! Ја не жалим ни Моје бриге ни Моје жртве; не мојте ни ми ваше жалити; наша је тековина велика; али је рад Госнод-Бог благодолити; — драга нам домовина цвјета! Она ће брзо, — а запаљите — захаљит Богу и њеној чудноватој особини, њеном поштомрмству, њеном реду и дивоти — такмачити се са прослављеном Шнајцарком, јер је као она дична гирска коли-јевка слободнијек људи, јунака и приједињек грађана. Она ће брзо и саби домачит богате трговце, путнике и љубитеље коичал-ућности природе, који ће глас нашег гостопримства, реда слобде и сигурности на све крајеве свијета разијети.

Ах Моји дични Црногорци,
Бог ви благословио, и наградио
за све наше трудове! С њижијем
задовољством и радошћу лимену-
иште ордѣ наших Господара! Ја
се помолим с вама! Силом крста-
нисте алат, а јутреј зором при-
вистите наше свијетло оружје у
руке, да Мо ошће свијетле и по-
адржите. Јучер би Мој Црног-
рац прилажио радник, а данас
је сокољасте војнике баш страха
и пријекора!

Еј, Ја се нанијех сад мало,
нам се бојим, да ми се не јуче
да ласкам. Ал' коме да ласкам, и
је ли Мони то потреба код толи-
ке вапје дубави и оданости?! Ва-
шта оданост и пјера у Мене снага
је ове земље и најачке јемство
за њену бољу будућност!

No sad da se povratim na
 predmet, koji je nas ovdje sabrao.
 Rakoh, čini mi se, malo prijed-
 „Ko učini pristupačnijem grad
 Nikitihim u zemlje zlota pri-
 mima i podanijih poslana nego mi?
 Pri podanijem bujnicama vod-
 svaki ke od nas u nam znenji
 grad moći doći, da ni zlota onak-
 ne skvasi; a kako Mi se prijed Mo-
 mizi narod patio, mučno, zamir-
 davo pokraj voda i mnogi se u njima
 dajko!

Али укус, величина омишљања, који сад безмислени називају уважења духовна Глава, велико је дело. Може на Пријесни може се упоредити са којом му драгачијом оне мисте, која се код нас и около нас од давнијех доба омишља. — Грешница је

пало папа. Последњих претходних потребитијех припрема, културних и 23 дана, ни је оградите о нашем хљебу, нашимем трудом он је малп задужбени; он је малп држао! Она помоћ познати, коју сам Ја у-и. уложио, не чини Ме само учесником у подизању истог, него с нама дијелим и дусешно мадолатно са срцећом ошогчана оне динне радне, при којој се утркивање са малом жиношћу и полом, како мудро и брижљиво музумање Г. Преједника Државног Савјета, Мота драгога рођака Ђока, на које му срдачно нахмалујем, тако и Државног поткијера са и пољара Мидопи, а и самјех издхемјех андара, којима овом приликом укупно нахмалујем моје задовољство.

E ma ovd braćo, остаје нам да
овој грађевини дамо име, али име
једино достојно и наше величине
и узложеног ни труда. Који се
Црногорац не сјећа са благодр-
ношћу у души ондјех пажњивих
ријечи, које цар Руси, АЛЕК-
САНДАР III изректе анцем на
Спасовдан 1889 у Своме Двору
у Петерхофу, на иконобање овога
свијета, а на похвалу, славу и
утјеху Црно Горе и Моју? Они
незаслужни Цар, браћо Црногорци,
ложи болан! А Славастино лебди
давно над Њим. Наше су и мо-
литве и жеље крај Његовог по-
стојања. Нарав неки мали биће и
остапуће на пада наше важности
и дубави према Божином
Благомињу и ...

Наша је ...

СРБИЈА ...

што ...

ГЕВ МОСТ, у спомену Цара Алек-
сандра III.

Да живе Црногорци, који га саградише!

Да жини Цар, којему се по-
свећује!

Када је Уставниот говорник довршио своју беседу и на мизана грла оиде се: „Житко Црп!“ на музика наследи „Ваша Царја Храм.“ Затим је Ђековс-Виен-цхастис Гошодар са г. Војводом Ђомом Петровићем у колони прешао према моста уз аероустанак-ја ледина: „Житко Го-шодар!“

И тѣмъ же путемъ бѣго чинъ освѣдомля
и старика мѣста.

Шегова Височанство се враћено по-
артије са у свој била, а истајало малог
одлика било је у Шеговом присуству до
омирати сејачно. Шегова Војотаност Ема
моста Мирно саопшћено је пред својим
блатоном измачено. Послега додирати
своја баталоном истајало је да се одражава
ни муна трило, али су биле прерасте
млажу одрину малне иста. Каменит
Мирно ови је са трилоу са својим батало-
ном. У то је дошао Њ. Н. Господар, обичао
трило, а саопшћено млажу прерасте се-
то су ост учинили сви војници, да сто-
дома слава мила.

На Прелова Навојачишту као је ири-
 раћен велики објед у аулу г. Мате Кат-
 рића (на истој) пијаци. На обједу су били
 г. Митромилат, дипломатски тјелак, и по-
 ћина саседамостојатеља. Цару је драгачи-
 нидану г. Артронула Невном Навојачи-
 штуу Гесендору. На тјем је устоја Ђ. П.
 Гесендар и тивачијем гласом, изгласом
 лица оумироте, узвасенијем рјечима
 изгласом Невном Навојачишту бисомом
 Цару Александру, а изгласишом са г. ге-
 пералу Милиновачу а г. изгласишом Фели-
 беру, сасијем добрим сусједима. На то је
 устоја г. генерал Милиновач и изгласишом
 изгласишом, — аулу саву у стачу саву од ри-
 јачи од рјачи дивачије:

„Милди Наме Кисочастан, да ми дозволи, да своју ријеч протговорим, једно ме срце учи... Пуки Нам заваљујом ште-та меко и шире дијалогитице полете мича-ствам Нашим нивоим на ону оветишину и тојом нам даје пријаву, да видимо ту радњу Вашата уми и трула Немца Илри-гураца. Овај велики мост, који је данас оспехен, напругује овај дјепи колони пут, по-је воше нова Оногост са Маршеним Вертим новом Подгорицом, све то Ваше задубо-

на. Купио сам трговинах у својим крајевима, али да смо знавали Наше радње: дрине, штеле, мучене и сваке звороти и градове. Милијем средствима Не сто велика дјела савршили и тијем показали, да нисмо не само мачи освојили, него и мудријем умом створили и основали. Наша Природна и сва свијих прелијасе Вас као храброг Лукова, акикојетосе својшоу, великог цијелана, мудрог настављача и створитеља основних султанах у унијетичних дјела. И Ваше сурјела, освјети аустро-угарске владе прати са пашњи и топломо желим да успијех те наше радње и пружа своју руку у помоћ. Да Бог благослови те Наше надујених, да трају вјекovima. Наша им славу и на успијех. Да Бог Вас подари много дјела на срећу највиша кривојерства, који Вас дули и ступи нап дјела малог оца и владара. Жива Господар и Кива Црна Гора. На пола I. 1°

Ova je zdravica učinila najljepši
utisak na sve prisutne, a Šestono Vasil
lavstvo družilo se duhu i govorniku u
svojim govorima.

Među tim su vojnicima na mjestu poginuli i pripadnici 1. bataljona. U duhovnom smislu vojnici drugovanih bataljona poslije su se ručno plaćanjem svojih komandira N. S. Kabanjova i Mirona ovi sve trojicu uzburili i izbacili. „Живу!“

Први објект унутра је г. Вишода
Пома овај велеграм Дру Славу у Тргови:
„Димас је ослепити мост на Пријасни у
пријелузу И. В. Господара Килас. Мост
овај сграђен је по Вашем плану и напушта
наша мана и великошћива. Али мија он
те само спомен Ваше рајство величине,
ко и валогта ваша наорне и вичите назва-
ности Васној Царској Влади, која је Вас
отирала на расподоме Господара.“
Др Славу је дана одговорио Господару Ному
следом дачином: „Господару што се
мене ојетите у нашем славу. Васали
се што је грама моста по којој осина
судела задовољство И. В. Килас. Жели
да и остаде која моста, ко И. Васовиштау
вачте, судете Његово задовољство.“

У два сата био је објед саише са Његовог Владичанства са Снојим Уставношћом Савесном партијом се из парона у једној сени са Трпјетом, где је у једној етапи два једног из Давидије, да се Његово Владичанство Цар простије. Кад Његово Владичанство нашла су са у том сату с. министар Артурову са с. пуковник Самарову. Ту је дјела привор био нај-
више туго и жалије...

У врсним се знања наје знало. На
најети телеграфско, које су припремале
на најмалу најети, народ је одговарао
популаван: „Ала Бог мога учина чудо!“
На глас да Господар преда у јутро рачу
ни Цетиња много се све грађанство ни
Требијем, да порати Господара, у ту се
при најети дошла. Народ је погнучи
тути све сваном чело Господара. Ка
је мања Господар из понаја многи
су суге удари на очи.

Идегиво Височайшого Господар био је под теретом највећег бола, а једна је мигма изговорити окупљеним народу немогуће давање јех рјечи, а ускликнути: да живи Цар Никола! На што је народ одговорно ускликнуо: „Живи!“ И одна се Господар са арматом преку пут Чотиша. У Јутро је већ било стигло и великице саопштење из Петрограда. Идегиво Височайши Господар сју моћ ишје снаг него је није пронео састанак јурих разне дачеке саучешће у великој жалости, а такођер је та моћ састанак у великој, који је задал тог је дошао у своју претстојну.

У повратку са илјакама је саустављено, четврт сата на Данилаградској код г. Филипа Петровића. Код Војводег нисте грађанство поддржало у великом броју, било је жељом да издржава Господина, ту је Господар савиошто студирају рејечима тукују својот, у услужноу: Да живи Цар Николај! Народ је одговорно подижући своје у аде: Живи!»

У пет сати, после десет изита на
своје. Његово Кисочанство стигло је у своју
престолницу.

**СРПСКИ ЛИСТОВИ У ЦАРЕВОЈ
БОЛНИЈЕСТИ**

Виноградски „Српски Застава“ до
ишјела је ову објаву:

Заступник царског руског посланства у Кијеву овијем појављује, да ће у сриједу 12 октобра т. г., бити изпуштајући а младе стације за одрађавање Царског Величанства Министарта Сперзјајевог. На ову побјеху милитару царско руско посланство изашао све напавио се у Кијеву руски поданици, а тако исто стације дивизије и свима овиима, који би жељели да се поимају Савезнички Корг за одрађавање Царског Величанства.

11a. уставы:

Александар Александровић цар силни
и велике Русије налази се на умору.

[illegible]

Ово су вратис али туђице вијести
која су да насловља да два дана стиге из
Имадије, Како ће сам вијести дојави
данашињи дан, — дајћома да буду насло-
вије од оних, јар то не мали сами српски
народ, ти не може само словенски племена,
ти може, и то врло истрано, и они по-
тички кругови Јевропа која најуви блу-
највише вијести расположени према цару
Александру.

Сиде, кад је цијала Јевропа у потпуном страху убрла своје погледе на доловскију поштеду у Лованају и свијалу у широданају својеној штићим праведно своје владанне цара Алесандра. Иглавни лист "Daily News" вели: "Цар је својом широдубном политиком свјетом толико дука, свјетом је Наполеона уириштво"; а други развизал лист "Daily Chronicle" вели: "Широдубност цара Алесандра веје била владанута политиком објавије, него потиштити дукаштерави војништва." Овако својом јом свом у свој трепутцима свјетивају без нама, Славеници, јом ива нама уиришвају у ивице шти: је један свјетовени лист у своје пријеме рекао, да је цар Алесандар ријадка пријор владанствот и добродушност владанца у свјетовној историји. Славеници царед богот је у историји типични свјетни и велики уиришени владанца, али мо добродушности, ии дубави према народу. Сви свјетови дикатиш вултурини свјетови, не својинаму историјоме народне своје, руски цар Алесандар Алесандровић стоји владанствот примјер.

У свиме кризимама православне вероис-
трасе народ руски није дао ни једног
молитва престолу самозванца за одржање
цара Александра; сви православни народи
желе искрено да се изврзубани властели
широко што прије тогиза бодутица, и да
јим душе нолжан. Тим толики молитвама
тих искрених жељама удружује се и
ерски народ са искреним жељом: да Ње-
милостиви спасе цара Александра, на срећу
и благостање свога народа, и свога сла-
веног племена.

Вноградски „Одјек“ пише :

[illegible]

Na osnovu javnog mira sa istima
prihvatiti oči pogledati u prihvati, da ne
vidim izgleda bivaju kao miši, da ponodi
na udaje bivaju kao slabi.

Нијанси се почети измиривати и за
примамљивим, да ће у Јовићу можда
напој публици, да се...

Сад тоа, пред онамошћу на живот
Александра III, отаџају се сви држави

О миловом труду свака се може у-
рети, умијеју и владају, а буде и
прилике да прегледа милову радњу
размислима највишећима потпома-
гајућа, а онда је морају ути-
ти струци учи-
но милову милову, а још над се уми-
облири а милову се тежићима свр-
учићељу моралу бурити: а то се свако
ми се чврстоћом милову а енергијом ми-
видајући учитеља, радећи ми највише
методу, а усавршавајући своје милову
подвижном и правитиом а сврхотном на-
гласом. Црвеничај

Ц р а н и ч е в и ц а .

